

Gînduri

Puțini sunt copiii care, cînd încep să viszeze, să nu se dorească actori... Cu mină pe inimă declar — eu n-am făcut nicicind excepție... și nici de visuri n-am scăpat. Îmi luam un scănel, păpușile, și tot ce imi mai folosea închipuirii și mă aşezam într-un colț. Îmi cream astfel **scena** și, ore în sir, imaginam, eu și păpușile mele, lumea pe care mi-ăs fi dorit-o. Nu comunicam nimănui, nu treceam prin nici o comisie, și, de la text la regie și pînă la scenografie, totul, dar absolut total, imi aparținea. Mai tîrziu, pînă în zilele noastre (ale micle), povesteam, convingeam, că la 15 ani am dansat pe scenă... dacă e adevărat ori nu, nu știu sigur, cert e că atât de mult am visat, încit am ajuns să-mi amintesc ceea ce poate n-am trăit... Să fii actor, să joci teatru, să poți, măcar o stagione, să fii altul decît cel de fiecare zi, să poți să-i faci pe oameni să plîngă și să rîdă cu tine — ai baghetă magică. Cînd un om poate să plîngă soarta altui om înseamnă că este atinsă o planetă nevăzută, sensibilă, a inimii celei bune întru simțire... As vrea, chiar și acum, o stagione măcar, să fiu actor, să am un rol care să-mi dea puterea să distrug răul în folosul binelui, urîtul, în favoarea frumosului... as umple sala cu dragoste de om pentru om... urîtorilor (susțește) nu le-ăs da bilete de intrare la reprezentanța mea, încit, măcar o stagione, să fiu fericită... Ca pictor, nu sunt alepta artei goale, a artei înțelese doar de căiiva mitmeuri. Nu imi pun problema temei în artă — am intrat în ea cînd m-am născut și voi ieși (poate) cînd voi mori. Totul e, în acest parcurs de viață, să faci din artă o scenă a sincerității. Cred că toate artele au ceva comun — susțineți. Teatrul are o vrajă în plus, o vrajă pentru care actorul muncește din greu — confruntarea imediată cu publicul, partizan al trăirilor actorilor, al riscului și plinsului și emoției purificatoare — încit omagiu actorului vine firesc, în loc de încheiere — aplauze, ca în teatru, și gînduri bune pentru arta cea de toate zilele.

**toată lumea
iubește teatrul**

■ Petre Ghelmez

Actorii noștri au har

— **Stimate Petre Ghelmez, vă place teatrul?**

— Ca fizicului om: foarte mult!

— **Ce reprezintă pentru dvs. arta Thaliei?**

— ...Oglinda teribilă în care oamenii, societățile s-au privit de cînd se știu. Se spune, de pildă, că desenul ar fi apărut o dată cu fixarea primei umbre umane pe peretele pesterii... Dar cînd acel om primitiv „poza“ confratului său, iăsindu-și umbra prință în zgrijetura cărbunelui, pe stinca zgrunțuroasă, nu facea oare și puțin teatru?! Ca să nu mai vorbim de momentul dansurilor rituale, prin care omul dorea să imblînzească stihile naturii, divinitățile... Antichitatea grecească, și nu numai ea, a luat oglinda aceasta fantastică și i-a pus-o omului cu putere drept în față. Si omul, văzindu-se, a plins! Si ca să nu-l infrițoseze de-abinelea, a întors oglinda, si omul văzindu-se, a ris! Între ris și plins, cele două fețe ale oglinzelui, se află întreaga istorie a teatrului. La drept vorbind, de cele mai multe ori, cele două fețe se suprapun, așezindu-ne dinainte acel „risuplinsu“ despre care folclorul românesc vorbește atât de tulburător. Nu știu dacă laciinile de bucurie și cele de durere au același grad de salinitate... Sunt sigur însă că amestecul ambelor categorii a dat salinitatea optimă pentru nașterea vieții... A vieții teatrului...

— **Care este dramaturgul dvs. preferat?**

— ...„Shakespeare! adesea te gîndesc cu jale,

*Prieten blind al sujletului meu;
Izvorul plin al cînturilor tale;
Îmi sare-n gînd și le repet mereu.
Atât de crud ești tu și-att de moale,
Furtună-i azi și linu-i glasul tău.
Ca Dumnezeu te-arăti în mii de fețe
Si-nveți ce-un ev nu poate să te-nvețe"*

Asta a spus-o Eminescu, iar noi, ceilalți, de după el, nu mai putem spune altfel!

— **Dar Caragiale?**

— Pe Caragiale îl stim pe dinasără. El e „de-al nostru“! Păcat că geniul lui, prea acut, o „închis“ calea, a epuizat-o... Din trunchiul său de esență tare n-a mai răsărit nici o ramură care să nu se ofilească. Ca să izbutească cova, dramaturgii

**toată lumea
iubește teatrul**